

Frit Norden

Indhold:

- s. 2 EU og Mercosur;
- dødsstöt för Europas småbrukare?
Per Hermar

Emner fra Nordisk Folkerigsdag i Ljungskile, 1.-4. august 2019

- s. 4 Småbrukarnas roll i framtidens livsmedelsförsörjning
(Referat ved Marie Ericsson)
- s.6 FN's globala mål, og livsmedelssäkerheten
(Referat ved Rune Lindström m.fl.)
- s.8 Der er brug for mange flere mennesker i godt
landbrug. så der igen kommer liv på landet
Ole Færgeman og Henrik Kuske Schou
- s.10 Et småbruger-perspektiv fra Norge
Reidar Isebakke (referat ved Anders Kock)
- s. 13 REKO-ringene
- s. 14 Om filmen "Den sista skörden"
- s. 14 Sådan bliver land- og skovbrug en del af
klimaløsningen
Fra en Nordisk Råd rapport

Kreditering og nærmere kildeangivelse findes i forbindelse med de enkelte artikler

Nytt handelsavtal EU – Mercosur

Dödsstöt för Europas landsbygd och småbrukare?

af Per Hernmar

*(Klippet fra "kritiska eu-fakta"
155, sept. 2019)*

Under 20 år har EU fört förhandlingar om ett frihandelsavtal med den Latinamerikanska handelsunionen Mercosur, bestående av Brasilien, Argentina, Uruguay och Paraguay. Efter regimbytena i Brasilien och Argentina har nu slutligen EU kunnat komma överens om ett handelsavtal. Argentinas nya regering är inställd på en nyliberalistisk frihandelsregim tillsammans med Brasiliens nya president Bolsonaro. Bolsonaro har väckt internationell förvåning och förskräckelse med sin framtoning under presidentvalskampanjen med sin handrörelse antydande

att man kan använda vapen för att lösa sociala problem, att stora områden i Amazonas ska öppnas upp för exploatering, att ursprungsbefolkningens behov kan sättas på undantag och hans öppna hyllningar av landets tidigare militärdiktatur. I ett svep kastar EU viktiga principer om mänskliga rättigheter, klimatpolitik, biologisk mångfald och mat-säkerhet på soptippen. Handelsavtalet med Mercosur öppnar upp för Latinamerikanskt nötkött, gris- och fågelkött, ägg, socker, etanol, apelsinjuice, snabbkaffe och ris. EU:s mer specialiserade jordbruksprodukter som vin, sprit, choklad och konfekt samt ost får lättnader, vilket inte gynnar så stor del av

Europas småbrukare. Det som EU istället vunnit på är tullsänkningar för verkstadsprodukter som bilar, maskinutrustning, kemikalier, läkemedel, kläder och möjlighet att ta anbud på offentlig upphandling inom IT, telecom och transporter. Här har de Europeiska jordbruksintressena vägt lätt.

Kritiken från tunga jordbruksorganisationer i Europa har varit massiv. Man pekar på användandet av antibiotika i köttindustrin och import av sydamerikanska varor med lägre ställda krav.

De Europeiska jordbruksintressena varnar också för att en försiktig öppning av handeln i ett senare skede öppnar upp ett helt annat konkurrensläge än i dag när världens största livsmedelsföretag ska få möjlighet att konkurrera med det europeiska jordbruket; "som att öppna Pandoras ask".

Effekterna på det Europeiska jordbruket kan komma att bli dels utveckling mot ytterligare större enheter samt utslagning av såväl små som mellanstora enheter. Mycket av det som vi idag betraktar som kulturlandskap och öppet landskap kan

därmed hotas. De möjligheter som små och mellanstora jordbruk ger för landsbygdens utkomstmöjligheter riskerar att drastiskt försvinna. Möjligheten att bedriva ett varierande jordbruk i kulturlandskap för att främja biologisk mångfald, till exempel pollinerande insekters existens, kan därmed vara förbi. EU-kommissionär Cecilia Malmström tillbakavisar kritiken och menar att importen bara öppnats upp lite grann. Men det kan bli svårt för EU att skyla över den uppenbara motsättningen till alla de politiska mål och paroller som man framhåller i andra sammanhang. En omfattande avveckling av det som vi idag uppfattar som jordbruk och landsbygd, speciellt i Europas periferi, kan komma att bli resultatet när EU prioriterar bilar, maskinutrustning, kemi, läkemedel och möjligheten att få konkurrera på den offentliga sektorn. I ett land som Sverige som ligger i EU:s periferi med förhållandevis små brukarenheter kan därför effekterna komma att bli desto större.

Avtalet ska godkännas av EU-parlamentet och medlemsländerna.

Marie Ericsson bringer i "kritiska EU-fakta" et referat af Folkerigsdagen. Følgende er et uddrag af referatet:

Småbrukarnas roll i framtidens livsmedelsförsörjning

Den första till fjärde augusti pågick årets Nordiska folkriksdag i Ljungskile. Temat för året var frågan om småbrukarnas roll i framtidens livsmedelsförsörjning med koppling till FN:s 17 globala mål för en hållbar utveckling av jordens resurser.

Ett 40-tal odlare, odlingsintresserade och representanter för politiska partier och organisationer från Norge, Sverige, Danmark och Finland deltog i konferensen som ägde rum på Ljungskiles folkhögskola utanför Uddevalla.

År 2000 lades fem jordbruk om dagen ner i Norge. I Sverige beräknas cirka 400 000 jordbruk ha försvunnit sedan 50-talet.

Utvecklingen fortsätter och har som konsekvens att livsmedelsimporten, främst från EU, har ökat kraftigt. Sverige är idag det land som, med 50 procent matimport, har lägst självförsörjningsgrad i hela EU-området.

EES-medlemmen Norge har hela 60 procent matimport. Den konspiratoriskt lagda anar att EU:s jordbrukspolitik har en del med utvecklingen att göra, då CAP (Common Agricultural Policy), som EU:s gemensamma jordbrukspolitik brukar benämnas, i huvudsak inriktas på att stötta stora jordbruksenheter. Frågan är dock mer komplicerad än så.

"EU står idag för jordbruksstödet i medlemsländerna, men styr endast över den del av pengarna som omfattar arealstöd och mark som ligger i träda [ligger brak]. Resterande andel hanteras av medlemsländerna själva" berättar Stefan Edman, biolog, debattör och tidigare sakkunnig på miljödepartementet. Möjligen var det därför den borgerliga regeringen med jordbruksminister Eskil Erlandsson i täten lyckades avskaffa allt jordbruksstöd till odlare med mark på mindre än fyra hektar – en katastrof för många små odlare med en eko-

Foto: Kurt Gustafsson
logisk inriktning som främjar FN:s globala hållbarhetsmål.

Är utvecklingen försvarbar eller finns det en roll för de små odlarna i framtidens livsmedelsförsörjning? Att utvecklingen är oroande håller de flesta i panel och publik med om.
“Här finns ju flera olika aspekter” menar *Aksel Nærstad*, lantbruksdebattör och seniorrådgivare i norska Utvecklingsfonden. “Nedläggningarna är oroande inte minst utifrån ett säkerhetsperspektiv. Skulle det inträffa en katastrof så att varor inte kan fraktas obehindrat söderifrån upp till Norden kan försörjningsläget snabbt bli ohållbart. Sedan är det ju så att de små jordbrukarna ofta är positiva till ekologisk omställning och därmed bidrar till FN:s mål om hållbara konsumtions- och produktions-

mönster.” *Stefan Edman* tillägger att det landskapsmässiga argumentet med betande djur som håller landskapet öppet är viktigt för biodiversiteten och för att behålla en levande landsbygd.

“Vi ska komma ihåg att 70 procent av all matproduktion i världen sker i småskaliga nätverk. Dessutom är det fortfarande en och en halv miljard människor i världen som är undernärda. Idag lägger vi ner jordbruksmark som borde tas i anspråk för att skapa föda åt jordens befolkning”, slutar *Aksel Nærstad*.

Faktaboks:

Stefan Edman er biolog, debattör och tidigare sakkunnig på miljödepartementet *Aksel Nærstad* er lantbruksdebattör och seniorrådgivare i norska Utvecklingsfonden

Fra Miljömagasinet 38 (2019) har vi klippet et uddrag af et referat fra Folkerigsdagen, af **Rune Lindström** (udarbejdet i samarbejde med *Gunilla Winberg og Kurt Gustafsson*)

FNs globala mål, og livsmedelssikkerheden

Andra dagen handlade om Småbrukarnas roll i Norden

och inleddes av Sveriges Småbrukare och Sveriges Ekologiska Lantbrukare som betonade vikten av jordens bördighet. Biologisk mångfald kan aldrig existera när fälten blir så stora att fjärilar, humlor [humlebieer] och bin, för att inte tala om maskar [orm] och skalbaggar [biller], inte kan förflytta sig från den ena sidan till den andra

Vi kan aldrig i längden behålla en fruktbar jord om vi fortsätter att förgifta dem. Vi skall inte bara tänka på åkerjord. Outnyttjad betesmark kan likställas med dumpning av mat.

Norge har lite åkerjord, men stora betesmarker. En intressant utveckling nämndes, där betesdjuren förses med GPS-utrustning som fungerar som inhägnader.

Ett hållbart lantbruk innefattar åtminstone FNs mål:

1. Ingen fattigdom,
2. Ingen hunger.
5. jämställdhet.
12. Hållbar produktion och konsumtion.
13. Bekämpa klimatförändringa
15. Ekosystem och biologisk mångfald.

Jag tycker att det verkar som om vi har ganska likartade problem i Norden vad beträffar levande landsbygd och hållbar livsmedelsförsörjning. Låg grad av självförsörjning, svag lönsamhet och svårigheter att rekrytera lantbrukare. Därtill har vi avsättningsproblem.

Under slutdiskussionen framhölls bl., a annat att 40 % av alla människor i världen är bönder. Arealen är oftast mindre än 5 hektar. Där har vi för det mesta hållbart fiske och hållbart jordbruk. En blandning av stora och små företag ökar livsmedelssäkerheten. Den strukturomvandling vi sett är både på gott och ont. Vi har fått ökad produktion men minskad biodiversitet.

Utflytning från landsbygden, lägre matkostnader men det finns farhågor [bekymringer] om humusförluster i jordarna. I de stora spannmålsområdena kan det röra sig om 50 % förlust. FNs klimatpanel kom med sådana rapporter efter vårt möte. Livsmedelssäkerhet handlar inte bara om produktion, Ju längre transporter vi har desto större blir spillet.

Den här konferensen skulle handla om småbrukarnas roll i framtidens nordiska livsmedelsförsörjning. Den kom att handla om mycket mer. För min del menar jag att det viktigaste vi kan göra för att stärka livsmedelssäkerheten är att verka för FNs globala mål för hållbar utveckling. AGENDA 2030. *Där finns de visioner som vi behöver. Nu gäller det att realisera dem.*

Lunneryd viser med stolthed, i forbindelse med sit foredrag, et neg fra sin jord; man ser hvor varierede (og lange) stråene er.

Anders Lunneryd er formand for den svenske forening "Ekologiska Lantbrukarna", og bestyrelsesmedlem i den svenske "KRAV"-organisation (der står for den svenske økomærkning). Han er ikke småbruger; han har arvet en stor gård (uden dyrehold) nær Trollhättan, som han for et par årtier siden lagde om til økologisk drift.

I sit foredrag: Småbrukarnas rolle i Sverige understregede han nødvendigheden af biologisk mangfoldighed, også for større landbrug.

Et bedre og mindre landbrug

Blandt oplægsholderne på Folkerigsdagen var Ole Færgeman fra den danske forening "Frie Bønder Levende Land"

Vi har ikke noget referat af oplægget, men en del af det er indeholdt i en artikel af ham og Henrik

Kuske Schou, bragt i Noah's blad "Nyt Fokus" nr. 14 (sept. 2019) kort derefter.

Midt i forrige århundrede var der flere hundrede tusinde landbrug i Danmark. Man kunne færdes i landskabet ad de mange små markveje, og der var liv på landet. Der var mennesker, og der var insektliv og fugleliv.

Det er alt sammen ændret. Nu er der kun godt 30.000 landbrug tilbage, og hvert år forsvinder yderligere ca. 1.000 af dem. Jorden samles i store marker, som hører til stedse større industrilandbrug. De drives for det meste med brug af pesticider og kunst- eller dyregødning. Der er meget langt til levende hegn, så insekter og fugle er der ikke mange af, og der er stort set ingen menne-

sker. Måske en ensom mand i en stor traktor. Selv det syn vil forsvinde, når robotterne er taget i brug. Uden politisk handling er danskernes mening om det hele uden betydning, fordi langt de fleste landbrugsprodukter er til eksport.

...

Men hvis vi alle – og hermed mener vi alle danske forbrugere og vælgere – ville det anderledes, kunne det også være anderledes. Det kræver blot viljen til at erkende landbrugets reelle økonomiske og økologiske betydning, og det kræver politisk vilje.

For det første kunne vi udnytte de muligheder for hjælp til de mindre landbrug som allerede findes i EU's landbrugsordninger. Det drejer sig eksempelvis om muligheden for omfordeling af noget af den direkte landbrugsstøtte til de mindre landbrug, som danske landbrugsministre bevidst har fravalgt.

For det andet kunne den danske stat etablere en jordbrugsfond til opkøb af fallerede store landbrugsejendomme og udstykke dem i mindre ejendomme. De kunne så forpagtes og

måske købes af unge landmænd, som ikke har råd til at købe de store. Et gennemarbejdet forslag om en sådan jordbrugsfond blev slagtet af den borgerlige regering, som trådte til i efteråret 2001. Det er på høje tid, at det igen bliver forelagt Folketinget. Fonden bør have en grundkapital på en milliard kroner.

For det tredje bør uddannelsen af landbrugselever derfor i langt højere grad omfatte oplæring i former for landbrug, der sigter på lokal produktion af mad af høj kvalitet, dvs. forskellige former for økologisk eller regenerativt landbrug, evt. biodynamisk landbrug, f.eks. permakultur. Selvom de udnytter præcisionslandbrug i lille skala, er de alle mere arbejdskrævende, og det er netop pointen.

Der er brug for mange flere mennesker i godt landbrug, så der igen kommer liv på landet.

Den danske forening „Frie Bønder Levende Land” arbejder for en bæredygtig omstilling af dansk landbrug.

**Støt foreningens
Borgerforslag om
oprettelse af en statslig
jordbrugsfond**

www.borgerforslag.dk

Forslaget blev lagt op
15. Oktober

Et småbrukar-perspektiv frǻn Norge

Reidar Isebakke

- ledare for Østfold Bonde- og Småbrukerlag

referat ved Anders Kock

Isebakke fortalte først lidt om sin baggrund. Han købte sin gård i 1985. (Nu har han solgt den videre til sin søn.) Han har, side-løbende med driften af gården, arbejdet som brandmand. Han har også været aktiv i både Småbrukerlaget og i Nej til EU. “Det er en naturlig ting at mange har en sådan dobbelt-rolle i disse to organisationer, så at vi kan have vor nationale landbrugspolitik”.

“Jordbrugsproduktion er 100% nødvendigt, verdens vigtigste job: alt kommer i sidste ende fra jorden. Vor Landbrugspolitik bestemmes i Stortinget, og er betinget af de vilkår som det giver. Men det er ikke en politik for en særinteresse, men vedrører hele folket.”

Isebakke sagde videre, at de politiske partier giver rammevilkårene; tendensen har været at de “rød-grønne” partiers rammevilkår har været lidt mere venlig end de “blå-blå” partiers.

Arbejderpartiet havde regeringsmagten i 1993-95. “Da skrev Brundtland under på EØS aftalen. Hun var EU-venlig, og hendes landbrugsminister fik til opgave at “dressere bønderne”. Men i Norge viser meningsmålinger at 70% ikke ønsker EU. Kun i et enkelt område er der flertal for EU. Dette område ligger i Oslo: det er Stortinget.”

“For at mad skal blive produceret, skal nogen vælge landbruger-erhvervet; Landbrugeren skal være mange andre ting: mekaniker, snedker, Hvad får nogen til at vælge et erhverv? Her tæller ikke bare løn, men også: status, social rang,... Hvis jeg bliver spurgt hvad jeg jobber med, kan jeg vælge at sige “brandmand” (flot!) eller “bonde” (nasser! modtager støtte!).”

“Ethvert land må være pligtig at producere maden til sig selv, og bør værne om jord, ikke lægge den under asfalt.”

Isebakke fremlagde noget talma-

teriale om hvor stor en procentdel af den norske landbrugsjord, der årligt bliver taget ud af drift, og pegede på, at øget mekanisering af landbruget bidrager til denne andel, f.eks. ved udpining af muldlaget (jvf. filmen "*Den sidste skörden*", som Isebakke gentagne gange henviste til), og til dens krav til trafik-infrastruktur.

Han omtalte et forslag fra Småbrugerlaget om et "skifte-tillæg", der skulle modvirke det sidste. "Men landbrugsjord kan også gå ud af drift af andre grunde end asfalt. I festtaler siges "Klart at vi skal have et jordværn".

Men i realiteten argumenterer kommuners byplanlægger for at sælge ud af den dyrkbare jord til byggeri: "det giver øgede skatte-indtægter; og man slipper for at betale støttebidrag til den tidligere bonde; en ren win-win situation!" "

Isebakke omtalte en igangværende diskussion om myr-jord [våd-områder]: oparbejde den, eller tage den ud af drift?

Han mente, at "det er symbolpolitik at man ikke må røre ved myr-jorden". Han nævnte også at Norge bruger meget landbrugsjord uden for Norge, f.eks.

ved import fra Brasil. "Så vi er på fejl vej. Vor selvforsyningsgrad er kun ca. 40%."

Og han nævnte, at under tørken sidste år måtte slagterierne bruge overarbejde til slagtning af kvæg, hvor foderet slap op.

Isebakke kom derefter ind på de årlige overenskomstforhandlinger som det norske jordbrugs-erhverv hvert år har med staten, "jordbruksforhandlinger" (om vilkår, afregningspriser, kvoter, ...).

Norsk Bondelag (med ca. 70.000 medlemmer), og Småbrugerlaget (med ca. 7000 medlemmer) har i fællesskab forhandlingsretten. De to organisationer skal fremsætte et fælles forhandlings-udspil til disse forhandlinger, selv om de ikke har helt sammenfaldende interesser. Forskellen drejer sig ikke kun om landbrugenes areal, men også om bæredygtighed. Men det er ifølge Isebakke lykkedes Småbrugerlaget at "få draget politikken i vor retning" og nævnte, at netop i år sagde Bondelaget for første gang nogen sinde, at de satser på små og mellemstore brug. "Så vi er en reel aktør med større indflydelse end vort medlemstal egentlig betinger." (Edvard Mogstad

bemærkede på dette sted i Isebakkes fremlæggelse, at "I har også været rigtig gode til at påvirke opinionen gennem pressen!")

Jordbruksforhandlingerne drejer sig også om kvoter for antal kyllinger, svin ...: når man sætter kvoterne op, øges den totale produktion, og begunstiger de store enheder, og prisen og kvaliteten presses ned. Myndighederne ønsker de store enheder af hensyn til konsumenterne. Med større kvoter

kan følge overproduktion; så er det de store enheder, der går konkurs. De små er mere robuste. Stadig er de norske fødevarerpriser højere end de svenske, og grænsehandelen med Sverige løber op i 11. mia. kroner, men "jeg bidrager ikke til grænsehandelen med Sverige", sagde Isebakke.

Han kom til sidst ind på omsætningsleddene: slagterier, mejerier, indkøbskæder. Inden for slagterier og mejerier er der dels Samvirket (andels-foretagender), dels private aktører. Bonden kan selv vælge, men kampen er ifølge Isebakke ulige: F.eks. har Samvirkets slagterier afhentningspligt af dyr, det har de private slagterier ikke. Der er kun tre omsætningskæder (detail-handel), ingen udenlandske. REKO bevægelsen har bredt sig; "Den passer fint til småbrugere. - Vi er også med i Campesina bevægelsen."

Afsluttende paneldabat med Reidar Isebakke, Jonas Wangsten (formand for Förbundet Sveriges Småbrukare) og Thomas Snellman

REKO ringene

- er en ny måde for detail-omsætning af lokalt producerede landbrugsvarer

Reko-ringene har “bidragit till att ge de små odlarna större möjligheter att sälja sina odlingsprodukter direkt till konsument. Det er baseret på brug af internettet (FaceBook). Der findes nu i hundredvis af REKO-ringe, flest i Finland, hvor bevægelsen blev startet, men også mange i Sverige, Norge, Canada, ...”

Folkerigsdagen 2019 havde deltagelse af Thomas Snellman, “opfinderen” af konceptet fra Jakobstad (Pietarsaari) i Finland. Han er selv småbruger, og stifter af den første REKO-ring. Han berettede på Folkerigsdagen om bevægelsens eksplosive udvikling siden star-

ten for 5 år siden, og om “ringenes” funktionsmåde.

“En innovativ småodlare (har) utvecklat de såkallade Reko-ringarna, som bidragit till att ge de små odlarna större möjligheter att sälja sina odlingsprodukter direkt till konsument. Publik och panel är överens om att medan politikerna talar om vikten av bombplan så är livsmedelsfrågorna nedprioriterade och fokuserade på stordrift. Detta trots att en stor del av världens matproduktion sker lokalt.” (fra Rune Lindströms referat.)

Tina-Marie Qwibergs film

“Den sista skörden”

(“Den sidste høst”)

Omtale ved Helen Sylvan, på ekocentrum.se, 27. april 2017

Den här filmen borda alla se! Det är kanske inga nyheter för miljöintresserade, men filmen förmedlar på ett oerhört bra sätt det som många av oss är oroad av – att mänskligheten håller på att producera och växa ihjäl sig. Och planeten. Det handlar om ett av våra viktigaste ekosystem och en förutsättning för vår överlevnad. Planetens jordar är hotade. Den industriella livsmedelsproduktionen utarmar vår matjord, det påverkar näringsinnehållet i vår mat och näringsbrist kan vara orsaken till det vi kallar välfärdssjukdomar. Vi tömmer vårt jordkonto på dess kapital när vi behöver det som allra mest. Utan jord inget liv och utan liv ingen jord.

Og omtale ved Rune Lindström:

(Denne film) fokuserar på förlust av biodiversitet, starkt negativ energibalans både i jordbruket och i livsmedelsframställningen, växtnärings-utlakning [udvaskning] och framför allt förbrukningen av åkerjord, både genom bebyggelse och genom för-tunningen av humuslagret, förlust av koll!

“Sådan bliver land- og skovbruget en del af klimaløsningen”

- en omtale af den nye rapport

SOIL AS A CARBON SINK

uddrag af en nyhed (26 august 2019) på Nordisk råds hjemmeside:

Når kulstof lagres i kulstofdræn i agerjord og skovjord, reduceres mængden af CO₂ i atmosfæren. Mere kulstof i jorden medfører også en mere frugtbar jord, hvilket er positivt for den øgede efterspørgsel på mad.

Forudsætningerne for at lagre kulstof i jorden afhænger i høj grad af, hvilken jordtype der er tale om, men landmændenes måde at bruge jorden på har også en betydning. Hvis landmændene pløjer mindre, praktiserer sædskifte, efterlader afgrøderester og sørger for, at jorden hele tiden er dækket af voksende afgrøder, kan jorden optage større mængder CO₂ fra atmosfæren end i dag.

Lyst til at læse mere?

På hjemmesiden fritnorden.dk kan du finde power-points præsentationer fra nogle af oplæggene på Folkerigsdagen, samt links til referaterne fra kritiska eu-fakta og Miljömagasinet. _____
<http://fritnorden.dk/NF2019/NF2019.html>

Årsmøde i Frit Norden Dk

MANDAG

den 18 NOVEMBER

kl. 17-19

på **Gentofte Hovedbibliotek**
Ahlmanns Alle 6
2900 Hellerup.

Det er lige ved Strandvejen,
bus 1A og 23 går næsten til
døren, og Hellerup Station er
heller ikke langt væk.

Dagsorden i henhold til
vedtægterne

Når vi har valgt dette møde-
sted, skyldes det, at vores
fantastiske islandske ven
Einar Már Guðmundsson
optræder på Biblioteket kl.
19-21.

I Bibliotekets kunsthall Tranen
er der samtidig en udstilling,
der turnerer Norden rundt,

Enter Njala,

hvor en moderne kunstner
viser sin inspiration fra Njals
Saga.

På gensyn!

Kolofon:

Dette nummer af
Frit Norden
er redigeret af Anders Kock
(ansv.)

Bladet udkommer primært på
netadressen
<http://www.FritNorden.dk>
og er fælles medlemsblad for
Frit Norden Danmark,
Fritt Norden Norge og
Fritt Norden Sverige

*Mangfoldiggørelse er tilladt med
kildeangivelse*

På hjemmesiden under
fanen 'KONTAKT' kan du

- melde dig ind i
foreningen
Frit Norden DK
- tilmelde dig vores
mail liste
- eller sende et
støttebidrag

Bank reg.nr. 1551
Konto nr. 317 7920

Gør noget for et

Frit Norden

Nærmere oplysninger hos
formændene:

Frit Norden Danmark

Jesper Morville
Christianshvidevej 3, 1. sal
DK-2920 Charlottenlund
JesperMorville@mail.dk

Fritt Norden Norge

Kim Runar Gjelstenli
Herkulesvegen 1B
N-2165 Hvam
kimrun@aucegypt.edu

Fritt Norden Sverige

Gunilla Winberg
Bastugatan 37
S-11825 Stockholm
rigun@comhem.se